

med Virkning overfor en saadan tilbagekaldes, saalænge vedkommende er Indehaver af Stillingen. Fjernes Fuldmægtigen derimod fra Stillingen, vil dette være tilstrækkeligt til at bringe Fuldmagten til Ophør, jfr. dog § 20. I andet Fald vil Fuldmagten vedblive at bestaa undtagen i Forhold til de enkelte Tredjemænd; overfor hvem Fuldmagtsgiveren tilbagekaldes Fuldmagten ved en til dem særskilt rettet Erklæring, se Udkastets § 13, 2det Stykke, eller som dog havde eller burde have Kundskab om, at Fuldmagtsgiveren har tilkendegivet, at Fuldmagten ikke længer skal gælde, se Udkastets § 21.

Hvormeget der skal kræves til, at Fuldmægtigen kan siges at være fjernet fra Stillingen, vil i saa høj Grad bero paa de konkrete Forhold, at det ikke er muligt at give nogen almindelig Regel herom. At vedkommende er opsagt, kan ikke være nok; han maa være frattraadt Stillingen. Ofte vil den paagældendes Virksomhed være knyttet til en bestemt Plads indenfor Fuldmagtsgiverens Forretningslokale eller Ejendom, saaledes er f. Eks. Butikkassereskens Virksomhed at modtage Penge af Kunder som Regel knyttet til en Plads ved Kassen, og ligeledes er den Virksomhed, der giver Skibsføreren en vis Fuldmagt til at handle, som Regel knyttet til Skibet. Saalænge vedkommende Kasserer-ske bliver siddende ved Kassen, og Skibsføreren bliver ved at føre Kommandoen paa Skibet, maa de vedvarende kunne binde Fuldmagtsgiveren overfor godtroende Tredjemand, selv om det er med Urette, at de endnu ere i Funktion. Tilsvarende Regler maa gælde andre Tilfælde, hvor særlige ydre Forhold tilkendegive Fuldmagten. For andre Stillingers Vedkommende vil det derimod være tilstrækkeligt, at den paagældendes Virksomhed retlig set er bragt til Ophør. Agenten eller den Handelsrejsende vil saaledes i Almindelighed være fjernet fra Stillingen, naar det Tidspunkt, til hvilket han er opsagt, er kommet.

For et enkelt Forhold, der kunde tænkes at falde ind under Udkastets § 16, nemlig den anmeldte Prokura, gælder sær-

lige Regler om Tilbagekaldelse, se Lov Nr. 23 om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1ste Marts 1889 §§ 7 og 32, hvilke Regler ifølge Udkastets § 28 fremdeles skulle bestaa. Derimod ville Reglerne i Udkastets § 16 efter Omstændighederne kunne finde Anvendelse paa uanmeldt Prokura, nemlig forsaauidt Prokuraegenskaben fremgaar af en Stilling, hvori vedkommende er anbragt.

Naar Reglen i § 16 er formet noget anderledes i det norske Udkast, skyldes dette blot, at den her omhandlede Art af Fuldmagt ikke er omtalt i det norske Udkasts § 11, se Bemærkningerne ovenfor Side 43.

§ 17.

Saavel i Forretningslivet som ogsaa udenfor dette, naar det drejer sig om større Dispositioner, spiller den skriftlige Fuldmagt saa stor en Rolle, at man vistnok kan sige, at den skriftlige Form er den typiske Fremtrædelsesmaade for Fuldmagten.

Med Hensyn til Tilbagekaldelse af skriftlige Fuldmagter bestemmer Udkastets § 17, at, forsaauidt de ere overgivne Fuldmægtigen og maa anses bestemte til at være i hans Besiddelse og at forevises for Tredjemand, tilbagekaldes de derved, at de paa Fuldmagtsgiverens Forlangende tilbagegives ham eller tilintetgøres.

Som det vil ses, indeholder Udkastet ikke nogen Udtalelse om, hvad der nærmere udkræves for, at en Fuldmagt kan siges at foreligge som skriftlig. Man har i saa Henseende henholdt sig til den almindelige Opfattelse. De i Udkast til Lov om Kommission m. m. § 88, 2det Stykke omtalte Slutseddelsblanketter, hvis Benyttelse af den Handelsrejsende kan medføre, at en Aftale bliver lige saa bindende for Handelshuset, som om dette udtrykkeligt havde bemyndiget den Rejsende til at afslutte Aftalen, kunne saaledes neppe betragtes som skriftlige Fuldmagter. Indehavel-sen af saadanne Blanketter giver ifølge Udkastet til Lov om Kommission m. m. § 88 en Handelsrejsende Fuldmagt til at slutte Retshandler for Handelshuset, saalænge han er dets Rejsende. Om den